

Týždeň od 19. do 25. mája

SVETLO ZO SVÄTYNE

(EVANJELIUM OBJAVENÉ V UČENÍ O NEBESKEJ SVÄTYNI)

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

2Moj 25,8.9.40; Heb 8,1–6; 3Moj 16,21.29–34; 3Moj 23,26–32; Heb 9,23–28; Dan 7,9.10; Mat 25,1–13; Zj 11,19

ÚVODNÝ TEXT

‘Zo všetkého, o čom hovoríme, je hlavné toto: máme takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Velebnosti v nebesiach ²ako služobník svätyne a pravého stanu, ktorý postavil Pán, a nie človek. (Heb 8,1.2)

Krátko po veľkom sklamaní, ktoré nastalo 22. októbra 1844, niektorí z milleritov po modlitbách a štúdiu pochopili svoj omyl. Proroctvo o dvetisícristo večeroch a ránach sa nevzťahovalo na druhý príchod Ježiša Krista, ako o tom boli mylne presvedčení na základe svojho štúdia Písma. Proroctvo totiž neukazovalo na Kristov príchod, ale na Jeho službu v nebeskej svätyni, ktorej sa podrobne venuje List Hebrejom. Očistenie svätyne v nebi bolo naplnením očistenia pozemskej svätyne, ako o tom hovorí Tretia Mojžišova kniha. Aby sme lepšie pochopili túto dôležitú pravdu, pozrieme sa na paralelu medzi Danielom 7 a Danielom 8.

Daniel 7	Daniel 8
Babylon	-----
Médo-Perzia	Médo-Perzia
Grécko	Grécko
Rím	Rím
Súd v nebi	Očistenie svätyne

Tieto paralely nám pomáhajú pochopiť skutočnú povahu očistenia svätyne, ktoré poukazuje na veľký predadventný vyšetovací súd. Tento týždeň sa budeme venovať práve dôležitej biblickej pravde o Kristovej službe v nebeskej svätyni.

OSNOVA LEKCIE

V tejto lekcii sa zameriame na význam biblického učenia o „nebeskej svätyni“, ktorý bol v súvislosti s očakávaním Kristovho návratu nanovo objavený a pochopený. Pozrieme sa na to, čo sa odohráva v nebeskej svätyni, v kontexte Božej túžby po konečnom víťazstve Jeho lásky.

- Heb 8,1–6: Nebeská svätyňa podľa svedectva Novej zmluvy (nedeľa)
- Heb 9,23–28: Symbolika a význam „dňa zmierenia“ vo svätyni (pondelok)
- Zj 22,10–13: Symbolika a význam „svätyne“ a „predadventného súdu“ (utorok)
- Heb 4,14–16; 10,19–22: Nádej plynúca z Kristovej služby v nebeskej svätyni (streda)
- Heb 10,9–14: Nebeský veľkňaz Ježiš ako náš „Obhajca“ (štvrtok)

NEBESKÁ SVÄTYŇA

¹Zo všetkého, o čom hovoríme, je hlavné toto: máme takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Velebnosti v nebesiach ²ako služobník svätyne a pravého stanu, ktorý postavil Pán, a nie človek. ³Ved' každý veľkňaz je ustanovený na to, aby prinášal dary a obety, preto aj on musel mať niečo, čo by obetoval. ⁴Keby bol na zemi, nemohol by byť kňazom, pretože tu sú tí, čo prinášali dary podľa Zákona. ⁵No oni slúžia obrazu a tieňu nebeskej skutočnosti, ako to bolo prikázané Mojžišovi, keď sa chystal zhotoviť stan: *Hľaď* – povedal mu –, *aby si všetko urobil podľa vzoru, ktorý ti bol ukázaný na vrchu*. ⁶Teraz však dostal o tolko vznešenejšiu službu, o kolko je lepšia zmluva, ktorej je prostredníkom, lebo je ustanovená lepšími prislúbeniami. (Heb 8,1–6)

Ako spolu súvisia tieto texty? O akých dvoch svätyniach sa v nich hovorí?

2Moj 25,8.9.40

Heb 8,1–6

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

Keď sa raní adventistickí veriaci v mesiacoch nasledujúcich po sklamaní z roku 1844 zahlbili do štúdia Písma, pochopili, že v Biblii sa hovorí o dvoch svätyniach: o tej, ktorú postavil Mojžiš, a o tej, ktorá je originálom v nebi. V Biblii sa výraz „svätyňa“ vzťahuje (1) na svätostánok, ktorý postavil Mojžiš, ako *typ* alebo „predobraz“ nebeských vecí; a (2) na „pravý svätostánok“ v nebi, na ktorý ukazovala pozemská svätyňa. Po Kristovej smrti predobrazná služba stratila svoj význam. Svätyňou novej zmluvy je totiž „pravý svätostánok“, ktorý sa nachádza v nebi. A keďže sa v tejto dobe naplňa proroctvo z Dan 8,14, svätyňa, o ktorej tento text hovorí, musí byť práve svätyňou novej zmluvy.

„Keď sa roku 1844 skončilo obdobie dvetisíc tristo prorockých dní, na zemi už niekoľko storočí neexistovala svätyňa. Preto prorocké slová: *Až prejde dvetisíc tristo večerov a rán, potom bude svätyňa opäť uvedená do správneho stavu* sa nepochybne týkajú svätostánku v nebi.“ (GC 417; ZTDS 287)

Svätyňa na púšti bola zmenšeným modelom postaveným podľa nebeskej svätyne. Bohoslužby v pozemskej svätyni predznamenovali Boží plán spasenia. Každá prinesená obeť poukazovala na Ježišovu obeť na kríži Golgoty (pozri Ján 1,29). Prostredníctvom Kristovej obete sme oslobodení od odsúdenia hriechu. Dostali sme odpustenie. Keď prijmeme Ježišovu obeť za nás a vyznáme svoje hriechy, naša vina je vymazaná (1Ján 1,9). Ježiš nie je len Baránok, ktorý za nás zomrel, ale aj Kňaz, ktorý pre nás žije.

List Hebrejom vysvetľuje: „A preto môže aj dokonale spasiť tých, čo prostredníctvom neho prichádzajú k Bohu, lebo žije neustále, aby sa za nich prihováral.“ (Heb 7,25) Kristova obeť odstraňuje vinu za hriech a zachraňuje nás z moci hriechu (Rim 8,1–4; 2Kor 5,21). Ježišova služba v nebeskej svätyni sa odohráva v náš prospech. Ako následok Jeho príhovornej služby sa lámu putá hriechu, ktorý pôsobí v našich životoch. Už nie sme otrokmi našej hriechnej prirodzenosti. V Kristovi sme slobodní, oslobodení od odsúdenia hriechu a voľní od moci hriechu. Keď sa vierou držíme Krista, máme istotu spasenia.

- Čo pre teba znamená vedieť, že Ježiš je v nebi a koná dielo v tvojom prospech – sprostredkúva ti dar milosti? Prečo potrebujeme takéhoto Sprostredkovateľa, ktorý koná pre naše dobro? Prečo je táto pravda dobrou správou?

APLIKÁCIA

VO SVÄTYNI SVÄTÝCH

²³Bolo nevyhnutné takýmto spôsobom očisťovať napodobeniny nebeských vecí, no samy nebeské veci treba očisťovať lepšími obetami. ²⁴Ved' Kristus nevošiel do svätyne zhotovenej rukou, ktorá je len predobrazom pravej, ale do samého neba, aby sa teraz za nás ukázal pred Božou tvárou. ²⁵Ani nie preto, aby samého seba viackrát obetoval ako veľkňaz, ktorý rok čo rok vchádza do svätyne s cudzou krvou. ²⁶Ved' ináč by bol musel od založenia sveta trpieť mnohokrát. On sa však zjavil teraz na konci vekov, raz a navždy, aby obetovaním seba zničil hriech. ²⁷A ako každý človek umiera len raz a potom bude súd, ²⁸tak aj Kristus bol len raz obetovaný, aby vzal na seba hriechy mnohých, a druhý raz sa zjaví nie pre hriech, ale na spásu tým, čo ho očakávajú. (Heb 9,23–28)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si texty 3Moj 16,21.29–34; 3Moj 23,26–32 a Heb 9,23–28. Prečo bol Deň zmierenia v starovekom Izraeli taký dôležitý?

Kňazi konali službu vo svätyni každý deň v roku, ale v Deň zmierenia (hebrejsky *Jom Kippur*) sa oči celého Izraela obrátili k svätyni. V 3. Mojžišovej 16 a 23 sú uvedené podrobné pokyny pre Deň zmierenia. V ten deň ustala každá činnosť a všetci sa postili. Kým veľkňaz pre nich vstúpil do Božej prítomnosti vo svätyni svätých, ľudia skúmali svoje srdcia. Boha hľadali v pokore a úprimnom pokání. Každý, kto by sa v Deň zmierenia nekajal, mal byť „odstránený“ („vyťatý“; Roh.) spomedzi svojho ľudu (3Moj 23,27.29). V Deň zmierenia vzal veľkňaz krv capa (kozla) pre Hospodina do svätyne svätých a po pokropení zlutovnice potrel všetky rohy oltára, čím celú svätyňu úplne očistil. Keď veľkňaz „dokončí obrad zmierenia svätyne“, mal položiť ruky na živého capa a vyznať hriechy Izraela. Potom mali tohto capa odvieť na púšť, aby bol navždy oddelený od tábora (3Moj 16,20–22).

Krv, ktorú kňazi prinášali do svätyne počas každodennej služby, ukazovala na hriech ľudu (Jer 17,1). Tieto obrady zároveň poukazovali na Božiu zodpovednosť za úplné urovnanie problému hriechu. Teraz, v Deň zmierenia, bol hriech symbolicky prenesený zo svätyne a umiestnený na hlavu obete pre Azázela, ktorý predstavoval satana, čím poukázal na jeho konečnú zodpovednosť za problém hriechu.

Tohto capa odviedli ďaleko do púšte, aby mal Boh na konci Dňa zmierenia čistú svätyňu a čistý ľud. V nebeskej svätyni za nás Kristus koná svoje dielo tiež – najprv vo svätyni a teraz, od roku 1844, po skončení obdobia dvatisícristo večerov a rán, koná svoju službu v nebeskej svätyni svätých.

Tento veľký nebeský súd nie je na naše odsúdenie, pretože Ježiš Kristus vzal náš hriech na seba, „aby sme my mohli byť ospravedlnení jeho spravodlivosťou, na ktorej nemáme nijaké zásluhy“ (DA 25; CL 13). V dôsledku tejto spravodlivosti – pripočítanej (pripísanej) – sa kajáme, čím sa odvraciamy od hriechu. To znamená, že sme sa nezmierili so zlom, ani ho pasívne neprijímame do svojich životov, ani sa nevyvíňujeme a ani sa nedržíme obľúbených hriechov, ale rastieme v milosti a žijeme život vo svätosti.

APLIKÁCIA

- Aký význam má Deň zmierenia v našom každodennom živote? Ako by malo náš život ovplyvňovať vedomie, že žijeme počas veľkého Dňa zmierenia?

VYNESENIE ROZSUDKU

¹⁰A povedal mi [anjel]: „Nezapečať prorocké slová tejto knihy, lebo určený čas je blízko! ¹¹Kto krivdí, nech krivdí ďalej; kto je špinavý, nech sa ešte ušpiní; spravodlivý nech ďalej koná spravodlivosť a svätý nech sa ďalej posväčuje.“ ¹²„Hľa, prídem čoskoro a moja odplata príde so mnou, aby som odplatil každému podľa jeho skutkov.“ ¹³Ja som Alfa i Omega, prvý a posledný, počiatok i koniec.“ (Zj 22,10–13)

Akú podobnosť nachádzaš medzi týmito dvomi textami?

Dan 7,9.10

Zj 14,6.7

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Súd je významnou témou celej Biblie. „Boh predvolá na súd každý čin, všetko, čo je skryté, či je to dobré, alebo zlé.“ (Kaz 12,14) Ježiš poukázal svojim poslucháčom na budúci deň súdu, „keď sa ľudia budú zodpovedať za každé prázdne slovo, ktoré vyrieknu“ (Mat 12,36). Apoštol Pavol dodáva, že Boh „vynesie na svetlo, čo je skryté v tme, a odhalí zámery srdc“ (1Kor 4,5). Anjelský posol povedal Jánovi: „Prišla hodina jeho [Božieho] súdu.“ (Zj 14,7)

Uvažuj o texte Zj 22,10–13. Aký bude osud celého ľudstva po Ježišom druhom príchode? Aké uistenie dostal Ján?

Kristus prichádza, aby každému človeku udelil jeho odplatu. Z toho vyplýva, že súd, ktorý rozhodne, kto akú odplatu dostane, sa musel uskutočniť ešte pred Jeho príchodom. Pri druhom Kristovom príchode už nebude žiadna „druhá šanca“. Každá ľudská bytosť mala dostatok informácií na to, aby urobila svoje neodvolateľné rozhodnutie prijať Krista, alebo sa postaviť proti Kristovi.

Prečítaj si Mat 25,1–13. Prečo má Ježiš taký rozdielny vzťah k týmto dvom rôznym skupinám veriacich?

„Po dokončení tohto prieskumu a preverenia charakteru každého človeka, ktorý sa kedy hlásil k Bohu, keď už bude o každom rozhodnuté, vtedy – a nie skôr – sa čas milosti pre ľudstvo skončí a dvere milosti sa zavru. Celým obdobím záverečnej služby nášho Spasiteľa až do chvíle, keď sa veľké dielo záchrany človeka skončí, nás sprevádza jediná krátka veta: *Ktoré boli pripravené, vošli s nim na svadbu; a dvere sa zavreli.* (Mat 25,10)“ (GC 428; ZTDS 294)

Súdu sa nemusíme báť. Prostredníctvom Krista máme odpustenie, sme zbavení viny, máme moc žiť zbožný život a máme konečné víťazstvo.

■ **Ako vieš, na ktorej strane stojíš vo veľkom spore? Z čoho vyplýva tvoja istota, že stojíš na správnej strane?** **APLIKÁCIA**

DOBRÁ SPRÁVA O SVÄTYNI SVÄTÝCH

¹⁴Kedže máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držme sa vyznania. ¹⁵Veď nemáme veľkňaza, ktorý by s nami nemohol súcítiť v našich slabostiach, ale veľkňaza, ktorý vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu. ¹⁶Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas. (Heb 4,14–16)

¹⁹Bratia, keď teda máme smelú dôveru vojsť skrze Ježišovu krv do svätyne, ²⁰po novej a živej ceste, ktorú nám otvoril cez oponu, čiže cez svoje telo, ²¹a keď máme veľkého kňaza nad Božím domom, ²²pristúpme s úprimným srdcom v plnej istote viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. (Heb 10,19–22)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Aké uistenie a pozvanie prinášajú úvodné verše (Heb 4,14–16 a Heb 10,19–22) každému z nás?

V Liste Hebrejom zaznieva mnoho povzbudzujúcich výziev: „držme sa“, „pristúpme s dôverou“ a „majme plnú istotu viery“. Apoštol Pavol upriamuje našu pozornosť na Ježiša, nášho Veľkňaza. V Ježišovi máme všetko, čo potrebujeme. Vierou môžeme vstúpiť do nebeskej svätyne „po novej a živej ceste, ktorú nám otvoril“ svojou obeťou (Heb 10,20).

Pri pohľade na nádvorie vidíme krv na rohoch bronzového oltára. Vo svätyni sa krv nachádza na zlatých rohoch kadidlového oltára. Pred žltovnicou vidíme krvou pokropenú oponu.

Ježišova krv nám pripravuje cestu. To nám dáva nádej, pretože s Bohom sa môžeme stretnúť len vtedy, keď nám Ježiš odpustí a vymaže naše hriechy. Božie milosrdenstvo je nekonečné, ale rovnako nekonečná je aj Jeho spravodlivosť. A spravodlivosť nemôže prijať Kristovu obeť ako zmierenie za naše previnenia, pokiaľ Ježiš nezaručí, že nám odpustí naše hriechy a že ich úplne vymaže.

Uvažuj o texte Zj 11,19 v kontexte veľkého sporu. Prečo je toto videnie dôležité? Ako zdôrazňuje neoddeliteľné spojenie zákona s evanjeliom?

V oslnivej a žiariacej sláve Božej prítomnosti v trónnej sále vesmíru, priamo pri základoch Božieho trónu vidíme archu Jeho zmluvy, v ktorej sa nachádza Boží zákon. Na najsvätejšom mieste sa zjavuje Božia spravodlivosť aj Božie milosrdenstvo. Žiadna pozemská moc nemôže zmeniť Boží zákon, pretože, okrem iných dôvodov, zákon sa nachádza v arche zmluvy v nebi. List Hebrejom hovorí: „Lebo toto je zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po tých dňoch, hovorí Pán. Svoje zákony vložím do ich mysle a napíšem ich na ich srdcia. Budem ich Bohom a oni budú mojim ľudom.“ (Heb 8,10) Keď vierou vstupujeme do nebeskej svätyne, nachádzame tam odpustenie svojich minulých hriechov a moc žiť poslušným životom prostredníctvom Krista, ktorý za nás zomrel a vpisuje svoj zákon do našich srdc. Ježiš nás zachraňuje „dokonale“ (Heb 7,25). Jeho spasenie je úplné a dokonale nás očisťuje od moci hriechu a od trestu za hriech.

APLIKÁCIA

- Prečo je Ježišova príhovorná služba takou úžasnou správou? Akú nádej by sme mali bez evanjelia, keby sme mali sami obstáť pred zákonom, ktorý je normou a kritériom spravodlivosti?

JEŽIŠ, NÁŠ OBHAJCA NA SÚDE

⁹Vtedy povedal: *Hľa, prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu.* Ruší prvé, aby ustanovil druhé. ¹⁰V tejto vôli sme raz navždy posvätení obetou tela Ježiša Krista. ¹¹Každý kňaz stojí a koná denne bohoslužbu a veľa ráz prináša tie isté obety, ktoré nikdy nemôžu odstrániť hriechy. ¹²No Kristus priniesol jednu obetu za hriechy a navždy zasadol po pravici Boha. ¹³Odvtedy čaká, kým mu nebudú jeho nepriatelia položení ako podnožka pod nohy. ¹⁴Jednou obetou totiž navždy zdokonalil tých, čo sa posväcujú. (Heb 10,9–14)

Aký rozdiel medzi službou kňaza v pozemskej svätyni a Ježišovou službou v nebeskej svätyni naznačuje úvodný text (Heb 10,9–14)?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Kristus zomrel na kríži ako dokonalá obeť za hriech nás všetkých. Jeho kňazská služba v nebeskej svätyni nás posväčuje. Teraz, keď vstúpil do nebeskej svätyně svätých, stojí ako náš Zástanca na súde (pozri 1Ján 2,1). „Kristus bol len raz obetovaný, aby vzal na seba hriechy mnohých, a druhý raz sa zjaví nie pre hriech, ale na spásu tým, čo ho očakávajú.“ (Heb 9,28) Prostredníctvom Jeho obete a príhovornej (sprostredkovateľskej) služby bol problém hriechu vyriešený. Teraz opäť prichádza pre tých, ktorí „milujú jeho príchod“ (2Tim 4,8; Roh.).

Prečítaj si text Heb 6,19.20. Prečo nás Kristus pozýva, aby sme Ho nasledovali? Čo objavujeme, keď Ho naozaj nasledujeme?

„Skutočnosť, že Kristus v nebeskej svätyni obhajuje človeka, patrí rovnako k plánu vykúpenia ako jeho smrť na kríži. Kristus začal svoje spásne dielo smrťou a po svojom zmŕtvychvstání odišiel do neba, aby tam toto dielo dokončil. Vierou smieme vojsť za oponu, kam za nás vošiel Ježiš ako predchodca (Heb 6,20). Tam sa zrkadlí svetlo golgotského kríža. Tam môžeme plnšie pochopiť tajomstvo vykúpenia. Záchrana človeka stála Boha nesmiernu obeť. Zástupná obeť spĺňa všetky požiadavky Božieho zákona. Kristus pripravil cestu k Otcovmu trónu a svojou sprostredkovateľskou službou môže Otcovi predkladať úprimné prosby všetkých, ktorí sa k nemu utiekajú vierou.“ (GC 489; ZTDS 332)

Plán spasenia je dokonalý plán na vyriešenie veľkého sporu a na záchranu tejto planéty zo satanovho zovretia. Ježiš svojím životom zjavil Božiu lásku nielen nášmu biednemu svetu, ale aj celému vesmíru, ktorý pozoruje dianie na našej planéte. Kristova smrť odhalila ohavnosť hriechu a poskytla spásu celému ľudstvu. Jeho príhovorná služba v nebeskej svätyni prináša zmierenie každému, kto vo viere toto zmierenie prijíma.

- Ako súvisí Kristova smrť na kríži s Jeho príhovornou službou v nebeskej svätyni? Prečo je súd nevyhnutnou súčasťou plánu spasenia?

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Všimnime si, ako tento text opisuje Ježišovo dielo na súde a v čom spočíva naša úloha: „Kristus neospravedľňuje ich hriechy, ale poukazuje na ich ľútosť a vieru, preto žiada pre nich odpustenie. Pred Otcom a svätými anjelmi sa odvoláva na svoje prebodnuté ruky a vraví: *Poznám ťa po mene. ... Do dlaní som si ťa vyryl.* (2Moj 33,12; Iz 49,16) *Skrúšený duch, to je obeť Bohu; skrúšeným a zdraveným srdcom nepohádaš, Bože.* (Ž 51,19) Žalobcovi svojho ľudu vraví: *Satan, nech ťa pokarhá Hospodin! Nech ťa pokarhá Hospodin, ktorý si vyvolil Jeruzalem. Či tento nie je hlavňou vyrvanou z ohňa?* (Zach 3,2)“ (GC 484; ZSDT 329)

„Skutočnosť, že tí, čo sa považujú za Boží ľud, sú predstavení, ako stoja pred Pánom v špinavom rúchu, by mala viesť k pokore a hlbokému skúmaniu srdca všetkých, ktorí vyznávajú Jeho meno. Tí, ktorí skutočne očisťujú svoje duše poslušnosťou pravde, budú mať o sebe veľmi skromnú mienku. Čím bližšie sa budú pozeráť na nepoškvrnený charakter Krista, tým silnejšia bude ich túžba prispôbiť sa Jeho obrazu a tým menej budú v sebe vidieť čistotu alebo svätosť. A kým si máme uvedomovať svoj hriešny stav, máme sa spoliehať na Krista ako na našu spravodlivosť, naše posvätenie a naše vykúpenie. Na satanove obvinenia voči nám nemáme čo povedať. Iba Kristus sa nás môže účinne zastáť. Iba On je schopný umlčať žalobcu argumentmi založenými nie na našich, ale na Jeho vlastných zásluhách.“ (5T 471.472)

„Žijeme v čase veľkého Dňa zmierenia. Keď veľkňaz v starozmluvnej predobraznej službe konal obrad zmierenia za Boží ľud, všetci Izraelci museli úprimne ľutovať svoje hriechy a pokorne činiť pokánie pred Pánom, inak by ich boli spomedzi národa vylúčili. Podobne by mali dnes, v posledných dňoch času milosti, pokoriť svoje srdcia pred Bohom a úprimne ľutovať hriechy všetci, ktorí chcú, aby ich mená zostali zapísané v knihe života.“ (GC 489.490; ZTDS 332.333)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aké pocity vo vás vyvoláva predstava, že Ježiš za nás dvíha svoje prebodnuté ruky pred Otcom? Prečo je Jeho obeť našou jedinou nádejou na súde?
2. Žijeme v čase veľkého Dňa zmierenia. Zmierenie je Božím dielom pri záchrane stratených hriešnikov. Prečo by sme teda mali každý náš deň zasvätiť Božiemu dielu záchrany hriešnikov prostredníctvom dobrej správy?
3. Všimnite si ešte raz predchádzajúci citát: „Iba Kristus sa nás môže účinne zastáť. Iba On je schopný umlčať žalobcu argumentmi založenými nie na našich, ale na Jeho vlastných zásluhách.“ (5T 472). Ako sa môže táto nádej stať súčasťou vašej každodennej skúsenosti?